

של ירושלים נאסר על הקמת דוכנים בכל ירושלים, כדי לאפשר להמונים ללכת ישר ולא להירמס. רק מספר אירגוני חסד הצליחו לקבל אישורים מיוחדים והעמידו עשרות משאיות, שפרקו מארזי שי קטנים ובתוכם בקבוק מים ורוגלאך, לרעבים ולצמאים. המהומה, כבר אמרנו, היתה אדירה, אך כולם, כל מאות האלפים שזרמו כאן כזרם מפל הניאגרה, חייבו בחיובים גדולים. כולם שמחו, עלצו וצעדו בצעדי ריקוד עליזים. נו, ומה הפלא? הלא המשיח הגיע לפני מספר ימים!

מאז שהדעזעה הארץ, השמים התבהרו ואור החמה זרח שבעתיים. ברגע אחד היתה דממה ומיד לאחריו שאגו כולם בשאגות שמחה שאינן ניתנות לתיאור, המשיח, משיח בן דוד, הגיע. אלפיים שנה המתינו מלינוני יהודים לרגע הזה, והנה, מיד לאחר הבטחת חז"ל ש"במוצאי שביעית בן דוד בא" 14, הוא הגיע, משיח נאו, כאן ועכשיו, וזאת ראיו בעינינו. משיח!!

על פי נתוני המשטרה, אמש, ביומו הראשון של חג הסוכות, כבר הספיקו כשלוש וחצי מליון יהודים להעלות ולהיראות לפני ה' יתברך, בבית המקדש השלישי הבנוי קוממיות לתפארת עולם. מעמד כזה לא זכרה ירושלים אלפיים שנה וכעת, מיד עם בוקרו של יום שלישי, א' של חול המועד סוכות התשפ"ב, החלו להישמע תקיעותיהם של רבבות חצוצרות בכל גבולות ירושלים. המחצצים היו רבבות כהנים 15, חלקם אפילו כהנים חיצונים ובעלי מומים 16, שחיצצו בקול תרועה אדירה וקראו ליהודים להגיע ולהיקהל. לא, הפעם לא בכדי "להיקהל ולעמוד על נפשם" בתפילה ותחנונים לניסים וישועות כמו באלפי שנות הגלות, אלא בכדי לקיים את "מצוות הקהל", מצווה המתקיימת אחת לשבע שנים, במוצאי שנת השמיטה 17.

הצו המלכותי של המלך החדש, מלך המשיח, נצר ישיר למלכי בית דוד, ניתן מיד בעלות השחר לכהנים ולגדולי ישראל. "צאו וכנסו את כל היהודים למצוות הקהל!" 18, והמוני כהנים יצאו לדרך, כדי לארגן לעצמם חצוצרה. במקומות רבים בירושלים איפשר בית הדין פתיחת דוכנים למכירת חצוצרות, והסוחרים הממולחים, שהספיקו להתארגן לפני חג הסוכות, מכרו עשרות אלפי חצוצרות במחיר מפולפל של 2,500 שקל לחצוצרה. "הגזמתם?", שאל ילדון אחד את מוכרי החצוצרות. "חצוצרה מפלסטיק עולה דולר ב"הכל בדולר", והדולר ירד השבוע לשקל תשעים!"...

"חביבי, טעית", השיב לו ילדון אחר שמכר בזריזות עוד חצוצרה ועוד חצוצרה. "אלו חצוצרות מזהב טהור. לא חצוצרות מפלסטיק!... 19

ההמונים המשיכו לצבוא על פתחי העיר העתיקה ואלפי סדרנים וסדרניות ניווטו את הבאים לכניסות, שהוקמו תוך יומיים על ידי אלפי עובדים- זרים. מחשבים משוכללים, תרומתו האישית של נגיד עשיר מחסידות סאטמר, פלטו מאות מדבקות בדקה, עליהם נרשם תג אלקטרוני שיחבר את רבבות הילדים להוריהם, במקרה שמישהו יאבד משהו. "אם תאבד אותי, פשוט תחכה לי ליד "אבן הטוען" 20, שם יחכו כל הילדים האבודים", לחשה אמא מבוהלת לחיימקה'ה השובב שלה, שהביט בעיניים נפעמות במליוני האנשים, הצועדים בנחת ומחייכים חיוך מלא. "אל דאגה!", הרגיע אותה הילד. "אבא אומר שיהיו כאן ניסים, בדיוק כמו שצריך להיות בבית המקדש 21, וימצאו את כל הילדים האבודים"...

"לא סומכים על הנס!" 22, פסקה אמא והדביקה לו שוב את התג האלקטרוני, "בייחוד לא נס שקשור אליך"...

"מי בדיוק אמור לקרוא את הפרשה?" שאל אברך מאלעד, שעדיין לא הספיק, במהלך המדרך האין-סופי אחר לולב דרי כשר שלא היה "שמור ונעבד", ללמוד את הלכות "הקהל".

"אומרים שגדול הדור יכול לקרוא, כל גדול הדור" 23, השיב לו ירושלמי חביב, אווזו בידו הימנית את מושי בן השנה ובידו השמאלית את שלומילה- זלמן בן השנתיים וחצי.

"ורגע, מי גדול הדור? מי יחליט מי גדול הדור???", קפצו ישר שלושה בני- ברקים וקימטו את מצחם בחשש גובר והולך, מחשש ששוב יתבצע לו "מחטף" כל שהוא...

הצחוק החביב שסביבם הרגיע אותם בעליל, והאברך הירושלמי הסביר להם בנחת: "בעקרון, יתכן שכל גדול הדור יכול לקרוא את "פרשת ההקהל", אך כעת, כשיש לנו מלך אמיתי, מלך המשיח, ודאי שהכי טוב שהוא יקרא 24. אז תהיו רגועים, כי על המלך הזה יש קונסנזוס, ביחוד כשחיינו לו כל כך הרבה זמן".

"רגע, רגע", לא ויתר הבחור הבני- ברקי, שהיה למדן לא קטן כנראה, "ואם היו שני מלכים יחד, כמו בתקופה שמלכו פה מלך ביהודה ומלך בישראל. אז מי מהם קורא?"

"שאלה מצוינת", השיב לו יהודי תלמיד חכם, שהצליח להשיג בקושי רב, כרטיסי טיסה בערב החג מארה"ב, והגיע, אפילו בלי מזוודה. "יכול להיות

שמלך יהודה עדיף, כי הוא גר בירושלים, ויכול להיות שמלך ישראל, ששלט על רוב העם, קודם 25. כבר ירבעם בן נבט הסתפק בשאלה הזאת. כך לפי הירושלמי 26..."

"ולמה לא קראו כבר אתמול בלילה?" שאל ילד אחד, במבטא צרפתי כבד.

"גם זאת שאלה מצוינת וזו מחלוקת 27", השיב לו התלמיד- חכם האמריקאי ונבלע בהמון האדם הזוחל. מרחוק, מעזרת הנשים, קראו פרחי הכהנים בבליל שפות לציבור להתרחק. "הללו, זה בית המקדש כאן! לא לדחוף!" גער בפרח כהן צעיר יהודי מבוגר, שמחה דמעות שמחה מעיניו. "סליחה רבנו, אנחנו צריכים להקים כעת במהירות את בימת העץ של ה"הקהל" 28, אמר לו כהן ספרדי משולבה, שמחה גם הוא את אגלי הזיעה שהתערבבו לו יחדיו. "עד עכשיו היה כאן צפוף נורא ולא בנינו את הבמה 29, אז כעת זה הזמן. מחילה! מחילה! זוזו אחורה, זוזו אחורה!"

נחיל האדם זז לאחור, לא מבינים בעצמם כיצד הצליחו להשתחל עד לכאן וכיצד ישתחלו לכאן עוד מליוני יהודים כשרים. המשפט "עומדים צפופים ומשתחוים רווחים" 30 נשמע בכל פינה והציבור הענק המשיך להידחס ב"עזרת הנשים", שם ייערך לו בעוד מספר דקות מעמד נורא הוד של "קריאת פרשת המלך".

כעבור שעה ההמולה שככה לה. הבימה המיוחדת הוקמה תוך זמן קצר. גם מהנדס עיריית ירושלים הנרגש בדק ואישר אותה, רק ביקש בכל לשון: לא יותר מ-50 רבנים, עליה. גם אלפי אלפי התינוקות שהגיעו עם אמהותיהן ישובו 31 בדממה לא שגרתית בעליל 32, שקטים ורגועים. ההמון הענקי שקט לו בהינף יד. מליוני היהודים הביטו בעיניים מצועפות במלך המשיח. במרכז עזרת הנשים ניצבה לה בימת העץ המלכותית, שרק לפני מספר דקות הוקמה 33, וכעת הקריבו אליה כבש עץ מהודו 34, עליה פסע מלך המשיח ברוב הדור, מביט בעיניים רחמימיות בקהל האגדי שהתאסף כעת, לאחר צפייה כואבת של אלפיים שנות גלות מרה וקשה.

הס הושלך בהיכל ה'

הס הושלך באולם המפואר והקדוש וחזן הכנסת (=חזן בית המקדש), שמונה לתפקידו אך לפני יומיים, אחז בידו ספר תורה. הוא נשק לספר תורה בדחילו ורחימו ומסרו לראש הכנסת, שמונה אף הוא לתפקידו הרם רק לפני יומיים. ראש הכנסת אחז לרגע בספר התורה, הלא הוא "ספר העזרה"

ראה מנחת חינוך מצווה תרי"ב, העמק דבר בפרשת וילך זכר למקדש להאדר"ת, חידושי הגר"פ פערלא על הרס"ג מצוה ט"ז ובקונטרסי פרשת המלך, 24) רמב"ם שם וכל הפוסקים. וראה ספרי וילך ורש"י שם עה"ת ורש"י בסוטה שם, מנחת חינוך ועוד. 25) ראה זכר למקדש להאדר"ת ובקונטרסי פרשת המלך. 26) ירושלמי בתחילת מסכת עבודה זרה, ושם. 27) מנחת חינוך מצוה תרי"ב וזכר למקדש, וראה רש"י פ"ק דמגילה ועוד. ורבים תמהו על דעת רש"י, שהסביר זאת באיסור הוצאה, והלא שערי ירושלים נעולים ואין בתוכו איסור הוצאה. 28) ירושלמי פ"ק דמגילה, תוספתא ורמב"ם ה"ל ובמפרשי המשניות והגמ' בסוטה ועוד. 29) שם. "שלא לדחוק את העזרה". ונחלקו הדעות מהו טעם הדבר שלא בונים בימת העץ בערב יו"ט. עיין בקונטרסי פרשת המלך בארוכה. 30) מסכת אבות פרק ה' משנה ה' 31) לכאן אם מדובר בעזרת נשים, שם מותר לשבת לא רק למלכי בית דוד, היה מותר להם לשבת, וצ"ע. 32) במנ"ח כתב שהגיעו גם עוללים קטנטנים, והאדר"ת תמה שהרי ירעשו ויבכו, ודן-האם יהי נס שאכן הילדים הרכים ישתקו ולא ירעו. וראה בקונטרסי פרשת המלך. 33) בירושלמי ובתוספתא ורמב"ם שם, וראה תוס' בסוגיה בסוטה. וראה שו"ת יהודה יעלה ח"א ס"ג. 34) כן הוא לדעת הזכר למקדש, וכ' שאולי נשאוהו את המלך על כתפיים לחביבות המצווה וכבוד המלך. 35) ראה רש"י ב"ב יד, ב ד"ה ספר עזרה, מלאכת שלמה סוטה פ"ז, צפנת פענח תנינא 119, חידושי הגר"פ לרס"ג שם וזכר למקדש שם. ובמהדורה תליתאה בקונטרסי הנ"ל הארכתי בזה ובשאלה מדוע המלך לא קרא בס"ת הפרטי שנשא עימו לכל מקום. 36) ראה ברמב"ם ובזכר למקדש שם, תועפות ראה על היראים מצוה רס"ו ותפארת ישראל סוטה פ"ז אות נב ובקונטרסי פרשת המלך. 37) לשון הרמב"ם פ"ג דחגיגה, וראה שם במפרשים ובהנ"ל. 38) כ"כ בזכר למקדש. וראה נחל איתן ס' ט"ז שדן מדוע לא מברכים ברכה זו. 39) שם. וראה בשו"ת מהרש"ם ח"א סימן ר"ג. 40) זכר למקדש שם. 41) רמב"ם פ"ח מתפילה והלכות עבודת יוה"כ, וראה מנחת חינוך וזכר למקדש. 42) קריאת פרשת המלך תלויה בגרסאות הבבלי סוטה מ"א והירושלמי שם, גרסת רש"י וכנגדו גרסת הרמב"ם, וראה במהר"י קורקוס, ותוספות יו"ט, וזכר למקדש ובקונטרסי פרשת המלך בארוכה. 43) גמרא, תוספתא, ירושלמי ורמב"ם.

"שומע תפילה" 43.

המלך יד מבימת העץ, משיב את ספר התורה לידי הכהנים, ואני עמדתי שם, מביט בו, יחד עם מיליוני אחי היהודים. וראה את הכהן הגדול משוחח בדברי תורה בסוגית ההקהל עם אחיו הכהנים. על 15 המעלות עמדו הלויים, אווזים בידיהם בכינורות ומשוררים כזקנים ורגילים, היודעים פרק בשי. מסביבותיי עמדו רבבות יהודים, הלומי רעם, שכורים ולא מיין. שיכורים משמחה עצומה, וכולם, כך ראיתי בעיני, כולם בכי מהתרגשות.

יכולתי לתאר עוד את עבודת הקורבנות, יופי והדר ההיכל, זריזות הכהנים ושירת הלויים, המעמד, הקהל ומלך המשיח, אך העט שבידי רועדת לה, רועדת, ולכן עצרתי, מאפשר למחשבות ולתחושות לומר את הכל, מבלי לכתוב. במהרה, במהרה בימינו, עוד השנה, בעזרת ה'.

כה נזכה.

מקורות למאמר:

- 1) זכר למקדש להאדר"ת. 2) ראה מכתב ידידי הגר"ש מילגרם בסוף קונטרסי פרשת המלך מהדור"ב. 3) נחלקו הראשונים והפוסקים האם צריך להביא אפילו תינוקות להקהל או רק קטנים בגילאים יותר גדולים, אך פחות מגיל חינוך. 4) מנ"ח מצוה תרי"ב, משאת המלך עה"ת פרשת ניצבים ובקונטרסי פרשת המלך. 5) בקונטרס זכר למקדש להאדר"ת הביא דעות רבות שהכוונה לגרי צדק ודעת הראב"ע שהכוונה לגר תושב "אולי יתייחד", והצ"ח ועוד רבים מהמפרשים הקשו ע"ז קושיות רבות, וראה בקונטרסי פרשת המלך מהדור"ל, ביאורים בדברי הראב"ע. 5) מסכת חגיגה ג, א. 6) רבי יעקב מליסא ב"נחלת יעקב", האמרי אמת, מהר"ל דיסקין ועוד. 6) ראו בקונטרסי פרשת המלך ע"פ ירושלמי יבמות פ"א ה"ו. 7) כך כתב לי מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל, כמובא בקונטרסי הנ"ל. 8) רמב"ם חגיגה ג, ב. 9) רמב"ם חגיגה פ"ב. 10) ספק הגר"ז מברסקי, כתבי הגר"ז ריש ערכין. 11) מנ"ח מצוה תרי"ב, שפת אמת חגיגה ג, א. זכר למקדש. 11) ראו בקונטרסי פרשת המלך מהדור"ל. 12) עמק המלך, רשימות שיעורים על ברכות, מאמר הגר"א בקשי דורון זצ"ל ובקונטרסי שם. 13) כך ידוע בשם הצדיק הגרף פוטוצקי ה"ד. 14) מגילה יז, ב. סנהדרין צז, א. 15) תוספתא סוטה פ"ח, רמב"ם חגיגה פ"ג. 16) שם. 17) דברים פרשת וילך, סוטה מ"א א' ורמב"ם שם. 18) רמב"ם שם. וראה מלבי"ם דברים לא, יב, ומוזבא אבנים ח"ב כ"א, א. 19) דעת התוספתא, והרמב"ם השמיט זאת, ויעיין בשדי חמד פאת השדה מערכת ה' 20) יעניין בבא מציעא כה, ב. 21) אבות פ"ה מ"ה ויומא כא, א. 22) ראה בזכר למקדש להאדר"ת. 23)

הנודע, 35 נשק לו בענוות חן והעבירו בנחת לסגנו של הכהן הגדול. הסגן הנרגש לא הרפה מהספר, הביט בו לרגע קט והעבירו לכהן הגדול, שזהר באור ציץ הקודש המוזהב שנח על מצחו, יחד עם זרקורי תריסר אבני החושן הנפלאות, שנצצו באפלי נגוהות קדושה ויופי עילאי. כעת כולם הביטו יחדיו במלך המשיח, כשהלמדנים ויודעי הספר שביניהם מנסים לנחש האם הוא יעמוד עכשיו, כפי שעשה המלך אגריפס, שהיה מזרע המלך הורדוס, או שמא הוא יישב כפי שנהגו מלכים אחרים. 36.

מלך המשיח. קיבל את ספר התורה הקדוש בזרועותיו, הניחו על במת העץ, הוריד את פרוכת הספר המוזהבת ו...ונותר לעמוד.

רחש עלה בקהל תלמידי החכמים שנכחו בין הקהל הענקי, "ואם קרא מעומד הרי זה משובח", 37 ציטט רב ירושלמי את לשון הרמב"ם וחברו, בעל זקן שחור ארוך היורד על מידותיו, משך בחליפתו והחל להתווכח במרץ, שוכח לרגע היכן הוא נמצא כעת, ומצטט את כל הפולמוס הגדול בנושא האם על המלך לעמוד או לשבת בקריאת הקהל.

"מה עכשיו?" תהה ילד אחד בשם יענקי מאלעד, שישב על כתפיו אביו ומרט את זנבות השטריימל שלו. "עכשיו המלך יברך מלא-מלא ברכות בבת אחת. בוא נספור כמה ברכות" השיב לו אביו. והמלך החל לברך. "בְּרֹךְ אֱתָהּ ה'... אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְנִצְּנוּ עַל כְּרִיאַת פְּרִשְׁתִּי הַהִקְהָל" 38, וקריאת "אמן" אדירה נשמעה עד לסוף ארץ ישראל.

"בְּרֹךְ... שֶׁהִחֲיֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה" 39, בירך לו מלך המשיח ומליוני עיניים יהודיות לא נותרו יבשות.

"בְּרֹךְ... אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ" 40... בירך המשיח וכולם חזרו אחריו בקריאת "אמן" קולנית ונרגשת, מביטים בהשתאות בכריעות הלא-שגרתיות, ובכך שהמלך בעצמו ענה "אמן" בעצמו, על ברכתיו של עצמו. 42.

המלך החל לקרוא בעמידה את תחילת חומש דברים עד סוף פרשת "ואתחנן". הוא דיילג לפרשת "והיה אם שמוע", משם ל"עשר תעשר" שבפרשת ראה, משם ל"פרשת המלך" 42 ומשם ל"כי תכלה לעשר". עבר לברכות ולקללות שבפרשת "כי-תבוא" והמשיך לקרוא הלאה, עד ל"מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב". הוא גלל את ספר התורה, נשק לאבנט והחל לברך ברכת "אשר נתן לנו תורת אמת", שלוש ברכות על חג הסוכות ועל כך שהקב"ה בחר בנו מכל העמים, בירך ברכה על בית המקדש, הוסיף ברכה על עם ישראל שתעמוד מלכותם, בירך ברכה נוספת, בשם ומלכות כמובן, בה ביקש שהאלוקים ירצה את עבודת הכהנים והוסיף ברכה אחרונה בה התפלל, בלשון של עצמו, על עם ישראל בכלל ועל החולים הזקוקים לישועה בפרט. המלך פירט בפרוטרוט את צרכי עם ישראל, בכה והתחנן לבוראו שישמור ויחוס עלינו, ישפיע שפע סייעתא דשמיא ברוח ובגשם וסיים בברכת

בס"ד

גן ילדים פרטי לגילאי

שנה עד שלוש (גמיש)

בשעות 7:00-16:30

(אפשרות לחצי יום)

הזולה משמעותית במחיר
למבניאים ארוחות מהבית

יחס אישי וחם לכל ילד
חצר מאופקת ואובקלת
ספר ספריה ואקדמית יצירה
חוג העשרה בריאותית
פעילות בג' ימאכורי
פינת בילוי חיים
שפס הפעלות ומשחקים
ארוחות מזינות ומשקלות
צוות איכותי מסור ומקצועי
זננת ותיקה בעלת ניסיון רב

תעודה מטעם משרד
העבודה והרווחה

גן פרטי (לא תמ"ת)

מבנה מיוחד לגן

03-9326761 | 054-8435232

ניתן לקבל מספרי טלפון להמלצות